

Torsdagen den 26 oktober 2017

P8_TA(2017)0414

Genomförande av miljöansvarsdirektivet

Europaparlamentets resolution av den 26 oktober 2017 om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (miljöansvarsdirektivet) (2016/2251(INI))

(2018/C 346/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador ⁽¹⁾ (nedan kallat *miljöansvarsdirektivet*),
- med beaktande av rapporten från kommissionen till rådet och Europaparlamentet enligt artikel 18.2 i direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (COM(2016)0204),
- med beaktande av artiklarna 4 och 191 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artikel 37 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG ⁽²⁾,
- med beaktande av ändringen av miljöansvarsdirektivet genom direktiv 2006/21/EG ⁽³⁾ om hantering av avfall från utvinningsindustrin, direktiv 2009/31/EG ⁽⁴⁾ om geologisk lagring av koldioxid och direktiv 2013/30/EU ⁽⁵⁾ om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs,
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om Refit-utvärderingen av miljöansvarsdirektivet (SWD(2016)0121), som bifogas kommissionens rapport (COM(2016)0204),
- med beaktande av briefingen från Europaparlamentets utredningstjänst av den 6 juni 2016 med titeln *The implementation of the Environmental Liability Directive: a survey of the assessment process carried out by the Commission* ⁽⁶⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och av artikel 1.1 e och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0297/2017), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 102, 11.4.2006, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

⁽⁵⁾ EUT L 178, 28.6.2013, s. 66

⁽⁶⁾ PE556.943.

Torsdagen den 26 oktober 2017

- A. Enligt artikel 191.1 i EUF-fördraget ska unionens miljöpolitik bidra till att uppnå sådana mål som att skydda medborgarnas hälsa, skydda och förbättra miljöns kvalitet, främja att naturresurserna utnyttjas varsamt och rationellt och främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem.
- B. I artikel 191.2 i EUF-fördraget fastslås det att unionens miljöpolitik ska syfta till en hög skyddsnivå och bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren bör betala.
- C. I artikel 11 i EUF-fördraget föreskrivs att miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling.
- D. I artikel 192 i EUF-fördraget ges Europaparlamentet och rådet i uppgift att besluta om vilka åtgärder som ska vidtas för att uppnå unionens allmänna miljömål⁽¹⁾.
- E. I Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna föreskrivs att en hög nivå i fråga om miljöskydd och förbättring av miljöns kvalitet ska integreras i unionens politik och tryggas i enlighet med principen om hållbar utveckling.
- F. En samordnad miljöstrategi i hela unionen är ett sätt att uppmuntra till samarbete och säkerställa att EU:s olika åtgärder är konsekventa med varandra.
- G. Miljöansvarsdirektivet omfattar för närvarande endast miljöskador orsakade av verksamhetsutövare på den biologiska mångfalden (skyddade arter och skyddade naturliga livsmiljöer), vatten och mark.
- H. För att täcka ansvaret vid miljöskador har det spontant uppkommit en marknad för ekonomisk säkerhet, som dock kan vara otillräcklig när det gäller att täcka särskilda fall, till exempel för små och medelstora företag, eller för vissa typer av åtgärder (offshore-plattformar, kärnkraft osv.).
- I. Den inkonsekventa tillämpningen av miljöansvarsdirektivet beror bl.a. främst på svårigheter att uppskatta när en skada på en naturresurs överskrider det angivna tröskelvärdet, och på att många medlemsstater saknar en mekanism för att granska iakttagelser och slutsatser från icke-statliga miljöorganisationer och andra berörda organisationer.
- J. I många medlemsstater saknar ett stort antal aktörer (icke-statliga miljöorganisationer, försäkringsbolag, verksamhetsutövare och framför allt behöriga myndigheter) tillräckligt med, och ibland helt, detaljerad kunskap om miljöansvarsdirektivet. Det saknas även vägledande dokument som kan bidra till införlivandet av lagstiftningen.
- K. Många medlemsstater har gjort framsteg när det gäller att effektivt uppnå huvudmålen för att förhindra och avhjälpa miljöskador, men i några medlemsstater har miljöansvarsdirektivet dock inte genomförts på ett adekvat sätt.
- L. Nya forskningsrön visar att föroreningar från industriell verksamhet kan påverka både miljön och människan på sätt som man hittills inte har kunnat ana och att detta äventyrar människors hälsa, hållbarheten och balansen i biologiska och utvecklingsbiologiska processer.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 9 mars 2010, ERG m.fl., C-378/08, ECLI:EU:C:2010, punkt 45. Domstolens dom av den 9 mars 2010, ERG m.fl., C-379/08, och C-380/08, ECLI EU:C:2010:127, punkt 38. Domstolens dom av den 9 mars 2010, Buzzi Unicem SpA m. fl., C-478/08, och C-479/08, ECLI EU:C:2010:129, punkt 35.

Torsdagen den 26 oktober 2017

1. Europaparlamentet erkänner vikten av kommissionens studier och rapporter om bedömningen av genomförandet av miljöansvarsdirektivet och dess effekter på medlemsstaterna, liksom av dess rekommendationer för ett effektivt och konsekvent genomförande av direktivet genom att prioritera en harmonisering av nationella lösningar och metoder inom en bredare ram för rättsligt ansvar. Parlamentet välkomnar i detta sammanhang utarbetandet av det fleråriga arbetsprogrammet för miljöansvarsdirektivet för perioden 2017–2020.
2. Europaparlamentet noterar med oro att rapporterna ger en oroväckande bild av miljöansvarsdirektivets faktiska tillämpning, och betonar att direktivet har genomförts på ett inkonsekvent och ytligt sätt i flera medlemsstater.

Läget i fråga om miljöansvarsdirektivets tillämpning

3. Europaparlamentet konstaterar att flera medlemsstater inte har respekterat tidsfristen för införlivande av miljöansvarsdirektivet och att direktivet hade införlivats i samtliga 27 medlemsstater först i mitten av 2010.
4. Europaparlamentet anser att på grund av det utrymme för skönsmässig bedömning som ges i miljöansvarsdirektivet och den betydande brist på tydlighet och enhetlig tillämpning av huvudbegreppen samt den underutvecklade kapaciteten och sakkunskapen har införlivandet av miljöansvarsdirektivet i nationella ansvarssystem inte lett till lika villkor, och att det, såsom bekräftats i kommissionens rapport, för närvarande införlivas på vitt skilda sätt i såväl rättsligt som praktiskt hänseende, och med stora variationer i mängden fall mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser därför att ytterligare ansträngningar krävs för att möjliggöra en harmonisering av bestämmelserna i hela EU.
5. Europaparlamentet konstaterar att denna brist på enhetlighet även beror på miljöansvarsdirektivets allmänna karaktär, eftersom det utarbetades med ramdirektivet som modell.
6. Europaparlamentet beklagar att, det trots de åtgärder som kommissionen vidtagit avseende sent införlivande och problem med anknytning till bristande överensstämmelse, och den mycket stora flexibilitet som miljöansvarsdirektivet ger, fortfarande för sju medlemsstater återstår att lösa ett antal problem angående bristande överensstämmelse.
7. Europaparlamentet konstaterar att skillnaderna i hur miljöskador som utlöst tillämpningen av miljöansvarsdirektivet⁽¹⁾ rapporteras av medlemsstaterna kan förklaras med att länderna tillämpar sin nationella lagstiftning i stället för miljöansvarsdirektivet.

Miljöansvarsdirektivets begränsade effektivitet

8. Europaparlamentet noterar att miljöansvarsdirektivets effektivitet varierar i betydande grad i de olika medlemsstaterna.
9. Europaparlamentet understryker att den varierande tolkningen och tillämpningen av "tröskelvärdet" för miljöskador är ett av de främsta hindren för en effektiv och enhetlig tillämpning av miljöansvarsdirektivet, samtidigt som uppgifter om de administrativa kostnaderna för offentliga myndigheter, inbegripet uppgifter om tillämpningen av kompletterande och kompenserande hjälpåtgärder är begränsade, mycket skiftande, och inte tillgängliga alls för företaget.
10. Europaparlamentet beklagar djupt att olyckor betecknas som "allvarliga" enligt direktivet om miljöansvar endast om de orsakar dödsfall eller allvarlig skada, utan att något sägs om miljökonsekvenserna. Parlamentet framhåller därför att en olycka, även om den inte orsakar dödsfall eller allvarlig skada, kan få mycket allvarliga miljökonsekvenser på grund av sin omfattning eller på grund av att den till exempel påverkar skyddade områden, skyddade arter eller särskilt känsliga livsmiljöer.

⁽¹⁾ Enligt kommissionens rapport (COM(2016)0204) mellan april 2007 och april 2013 ungefär 1 245 bekräftade fall av miljöskador som aktualiserade tillämpningen av direktivet. Enligt samma rapport varierade dessutom antalet fall stort mellan medlemsstaterna. Två medlemsstater står för mer än 86 % av alla rapporterade fall (Ungern: 563, Polen: 506 fall) och sex medlemsstater rapporterade de flesta av de återstående fallen (60 av Tyskland, 40 av Grekland, 17 av Italien och 8 av Lettland, Spanien och Förenade kungariket). Elva medlemsstater har inte rapporterat några sådana fall sedan 2007, möjligen på grund av att de hanterar dessa fall uteslutande inom deras nationella system.

Torsdagen den 26 oktober 2017

11. Europaparlamentet beklagar att det i nuläget finns verksamheter med eventuella negativa effekter på den biologiska mångfalden och miljön, såsom transporter i rörsystem av farliga ämnen, gruvdrift och införande av invasiva främmande arter, som för närvarande inte omfattas av kravet på strikt ansvar. Parlamentet noterar särskilt när det gäller skador på den biologiska mångfalden, att de verksamheter som räknas upp i bilaga III inte i tillräcklig utsträckning täcker sektorer som skulle kunna ge upphov till skador.

12. Europaparlamentet anser att i artikel 1 i miljöansvarsdirektivet bör ramen för miljöansvar utvidgas till att omfatta återställande av miljön och ekologisk återuppbyggnad till det ursprungliga tillståndet efter det att yrkesverksamheten har upphört, även om skadan har orsakats av den verksamhet eller de utsläpp som uttryckligen godkänts av de behöriga myndigheterna.

13. Europaparlamentet betonar att alla berörda parter har rapporterat om problem med att hålla verksamhetsutövare strikt ansvariga för sådan farlig verksamhet som avses i bilaga III till miljöansvarsdirektivet gentemot tredje parter som är rättsinnehavare ⁽¹⁾.

14. Europaparlamentet påminner om erfarenheterna från genomförandet av de nuvarande ekonomiska säkerheterna, vilka har uppvisat problem när det gäller att säkerställa att verksamhetsutövarna effektivt kan ansvara för sina finansiella skyldigheter när de är ansvariga för miljöskador, och är oroade av de fall där verksamhetsutövarna inte har kunnat bära kostnaderna för miljösanering.

15. Europaparlamentet betonar att det kvarstår problem med hur direktivet ska tillämpas vid storskaliga tillbud, särskilt när det inte är möjligt att identifiera den ansvariga förorenaren och/eller förorenaren blir insolvent eller går i konkurs.

16. Europaparlamentet noterar att ansvariga verksamhetsutövaras miljöskadekostnader kan minskas genom att använda instrument för ekonomisk säkerhet (vilka omfattar försäkringar och alternativa instrument, som t.ex. bankgarantier, obligationer, fonder eller värdepapper). Parlamentet framhåller att efterfrågan på marknaden för ekonomisk säkerhet i anslutning till miljöansvarsdirektivet är låg på grund av det begränsade antalet fall i många medlemsstater, den bristande klarheten om vissa begrepp i direktivet och på grund av att försäkringsmodellerna i många medlemsstater, beroende på hur mogen marknaden är för sådana instrument, allmänt sett utvecklas långsamt.

17. Europaparlamentet noterar att möjligheten att förbättra den ekonomiska säkerheten begränsas av att EU har få och motstridiga uppgifter om ärenden som rör miljöansvarsdirektivet.

18. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att få relevanta berörda ekonomiska och finansiella aktörer att snabbt utveckla instrument och marknader för ekonomisk säkerhet, däribland finansiella mekanismer vid insolvens, för att göra det möjligt för verksamhetsutövarna att utnyttja finansiella garantier för att täcka deras ansvar.

19. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens genomförbarhetsstudie om idén med en EU-omfattande mekanism för riskdelning vid industrikatastrofer ⁽²⁾, och betonar behovet av ytterligare analys och en mer djupgående genomförbarhetsstudie om de viktigaste rättsliga och ekonomiska frågorna.

20. Europaparlamentet välkomnar att hälften av medlemsstaterna har utökat miljöansvarsdirektivets tillämpningsområde med avseende på skyddade arter och naturliga livsmiljöer (Belgien, Cypern, Tjeckien, Estland, Grekland, Ungern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Polen, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige och Förenade kungariket).

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 4 mars 2015 i mål C-534/13, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare m.fl. mot Fipa Group Srl m.fl., ECLI:EU:C:2015:140.

⁽²⁾ *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accidents* (Studie av om det går att inrätta en fond för att täcka miljöansvar och förluster till följd av industriolyckor). Slutrapport från kommissionen, GD Miljö, den 17 april 2013.

Torsdagen den 26 oktober 2017

21. Europaparlamentet anser att den bristande harmoniseringen av miljöansvarsdirektivet bland annat även beror på att det inte föreskrivs om ett administrativt standardförfarande för att underrätta behöriga myndigheter om överhängande hot om, eller faktiska, miljöskador. Parlamentet beklagar dock att det inte finns någon skyldighet att offentliggöra sådana underrättelser eller information om hur ärendena hanterades. Parlamentet noterar att vissa medlemsstater har noterat denna begränsning i sin nationella lagstiftning och således upprättat databaser om meddelanden/tillbud/ärenden. Parlamentet framhåller dock att praxis varierar kraftigt från medlemsstat till medlemsstat och är ganska begränsad.

22. Europaparlamentet betonar att systemen för ersättning måste kunna hantera gränsöverskridande ersättningsanspråk effektivt, snabbt, inom rimlig tid och utan diskriminering mellan yrkanden från olika länder i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Parlamentet rekommenderar att såväl primär- som sekundärskador i alla berörda regioner bör inbegripas, eftersom sådana tillbud påverkar större områden och kan ha långvariga konsekvenser. Parlamentet betonar att i synnerhet grannländer som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet bör respektera internationell lagstiftning med avseende på miljöskydd och ansvarsskyldighet.

23. Europaparlamentet upprepar att enligt artikel 4.5 i miljöansvarsdirektivet är direktivet endast tillämpligt på miljöskador eller överhängande hot om sådana skador som orsakas av en förorening av diffus karaktär, där det är möjligt att fastställa orsakssambandet mellan skadan och enskilda verksamhetsutövarers verksamhet. Parlamentet upprepar att den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) redan i sin rapport från 2013 fastslog att det finns ett direkt orsakssamband mellan växthusgasutsläpp och skador knutna till klimatförändringar och miljö⁽¹⁾.

Förslag till bättre harmonisering av miljöansvarsdirektivet

24. Europaparlamentet begär att man så snart som möjligt ska se över miljöansvarsdirektivet och definitionen "miljöskada" i artikel 2.1 i direktivet särskilt med tanke på de kriterier som gäller fastställandet av negativa effekter på skyddade arter och livsmiljöer (bilaga I), och när det gäller risker för skador på vatten och mark, i syfte att göra direktivet tillräckligt effektivt, konsekvent och enhetligt för att kunna hålla jämna steg med de snabbt växande föroreningarna från industrin.

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förtydliga, definiera och i detalj fastställa begreppet "tröskelvärde" och att utvärdera differentierade ansvarstak för verksamheter, för att miljöansvarsdirektivet ska tillämpas på ett likartat och enhetligt sätt i samtliga medlemsstater.

26. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en tydlig och enhetlig tolkning av den geografiska omfattningen av miljöansvarsdirektivets "gynnsamma bevarandestatus" (EU:s territorium, nationellt territorium, naturligt utbredningsområde). Parlamentet anser att det i detta avseende krävs en platsspecifik strategi för att säkerställa ett korrekt och effektivt genomförande.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa de nödvändiga reglerna för att på ett tydligt och obestridligt sätt fastställa de fall där miljöansvarsdirektivet ska tillämpas och de fall där de nationella reglerna ska tillämpas, om dessa är strängare.

28. Europaparlamentet konstaterar att luftföroreningarna skadar människors hälsa och miljön, och enligt Eurostat utgör kvävedioxid- och partikelföroreningar allvarliga hälsorisker. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera "ekosystem" i definitionerna av "miljöskada" och "naturrekurs" i artikel 2.1. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att överväga möjligheten att utvidga direktivets tillämpningsområde och utkräva ansvar för skador på människors hälsa och på miljön, däribland skador på luft⁽²⁾.

⁽¹⁾ IPCC, 2013: *Climate Change 2013: The Physical Science Basis*. Bidrag från arbetsgrupp I till den femte utvärderingsrapporten från FN:s klimatpanel (IPCC) (Stocker, T.F. m.fl. Cambridge University Press, Cambridge, Förenade kungariket och New York, NY, Förenta staterna, 1535 s., doi:10.1017/CBO9781107415324)].

⁽²⁾ Denna möjlighet undersöktes i kommissionens rapport av den 19 februari 2014 *Study on ELD Effectiveness: Scope and Exceptions*, s. 84.

Torsdagen den 26 oktober 2017

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa obligatorisk ekonomisk säkerhet (t.ex. obligatorisk miljöansvarsförsäkring för verksamhetsutövare och att utarbeta en harmoniserad EU-metod för att beräkna ansvarstak, med hänsyn till särdragen för varje verksamhet och dess omgivning. Parlamentet uppmanar även kommissionen att överväga möjligheten att inrätta en europeisk fond för att skydda miljön från skador som orsakas av industriell verksamhet som omfattas av miljöansvarsdirektivet ⁽¹⁾, utan att undergräva principen om att förorenaren betalar, vid risk för insolvens och endast i de fall där marknaderna för ekonomisk säkerhet brister. Parlamentet anser att samma bör gälla vid omfattande tillbud, när det är omöjligt att spåra den aktör som är ansvarig för skadan.
30. Europaparlamentet vill att alla aktörer som gynnas av de verksamheter som bedrivs också ska ansvara för eventuella miljöskador eller föroreningar som orsakas av dessa verksamheter.
31. Europaparlamentet anser, med tanke på relevansen och de eventuella konsekvenserna av industrirelaterade katastrofer och riskerna för människors hälsa, den naturliga miljön och egendom, att ytterligare garantier måste införas för att ge unionens medborgare ett säkert och pålitligt system för att förebygga och hantera katastrofer som bygger på riskdelning, större ansvar för aktörerna inom industrin och principen om att förorenaren betalar. Parlamentet begär att man ska bedöma huruvida det är nödvändigt att i miljöansvarsdirektivet införa ett system för ansvarsskyldighet för skador på människors hälsa och miljön ⁽²⁾.
32. Europaparlamentet begär att man ska införa ett subsidiärt ansvarssystem avseende efterföljande rättsinnehavare.
33. Europaparlamentet rekommenderar att möjligheten att kräva subsidiärt statligt ansvar ska bli obligatorisk för att säkerställa ett effektivt och proaktivt genomförande av lagstiftningen.
34. Europaparlamentet vill dessutom avskaffa möjligheten att bevilja ansvarsfrihet grundad på tillstånd och ansvarsfrihet grundad på teknikens standpunkt för att skapa lika villkor och stödja principen om att förorenaren betalar samt göra lagstiftningen mer effektiv.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett förslag om miljöinspektioner på EU-nivå.
36. Europaparlamentet anser att man i samband med en översyn av miljöansvarsdirektivet bör prioritera en utvidgning av det strikta ansvaret för alla miljöskador till de verksamheter som inte förtecknas i bilaga III, så att principen om att förorenaren betalar tillämpas mer effektivt och incitament skapas för aktörerna att införa en korrekt riskhantering för sina verksamheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett obligatoriskt register över verksamhetsutövare som bedriver sådan farlig verksamhet och ett finansiellt övervakningssystem som garanterar verksamhetsutövarnas solvens.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa tillämpningen av miljöansvarsdirektivet på miljöskador som orsakats av yrkesverksamhet och att garantera strikt producentansvar.
38. Europaparlamentet efterlyser ett inrättande av en allmänt tillgänglig europeisk databas över miljöskador som omfattas av miljöansvarsdirektivet, till exempel enligt den irländska modellen med ett rapporteringssystem online för anmälan av miljöskador, i syfte att stärka tilliten till systemet med miljöansvarsdirektivet och säkerställa ett bättre införlivande. Parlamentet framhåller att en sådan offentlig databas skulle göra det möjligt för intressenter, aktörer och allmänheten att bli mer medvetna om systemet med miljöansvarsdirektivet och om direktivets verkställande, och således bidra till bättre förebyggande och avhjälpan av miljöskador.

⁽¹⁾ Denna möjlighet nämns i det dokument som kommissionen offentliggjorde den 17 april 2013 med titeln *Study to explore the feasibility of creating a fund to cover environmental liability and losses occurring from industrial accident*.

⁽²⁾ Ett sådant system finns redan i Portugal och systemet har utvärderats i kommissionens studie av den 16 maj 2013 med titeln *Implementation challenges and obstacles of the Environmental Liability Directive (ELD)*, s. 75.

Torsdagen den 26 oktober 2017

39. Europaparlamentet rekommenderar att för att offentliga databaser över miljöskadefall som hänför sig till miljöansvarsdirektivet ska vara lättillgängliga och effektiva ska de inrättas enligt följande kriterier:

- de bör göras tillgängliga på internet och ytterligare uppgifter om fallen bör beviljas på begäran,
- varje land bör ha en centraliserad databas i stället för separata databaser för varje region,
- meddelanden om nya tillbud bör omedelbart offentliggöras på internet,
- alla fall som registreras i databasen bör innehålla uppgifter om förorenarens namn, den orsakade skadans karaktär och omfattning, förebyggande/avhjälpanande åtgärder som vidtagits eller som ska vidtas, förfaranden som genomförts av myndigheterna och/eller tillsammans med myndigheterna.

40. Europaparlamentet begär att de kategorier av farlig verksamhet som avses i bilaga III ska utökas så att de omfattar alla verksamheter som kan vara skadliga för miljön och människors hälsa.

41. Europaparlamentet betonar vikten av att förebygga miljöskador genom en systematisk informationskampanj, där medlemsstaterna säkerställer att eventuella förorenare och offer är medvetna om de risker som de löper, om tillgängligheten till försäkringar och andra ekonomiska och rättsliga medel som kan skydda dem mot sådana risker samt om de fördelar som dessa innebär.

42. Europaparlamentet anser att alla fall av bevisat ansvar, liksom närmare uppgifter om vilka sanktioner som påförts, bör offentliggöras i syfte att göra de verkliga kostnaderna för miljöskador uppenbara för alla.

43. Europaparlamentet föreslår att man inrättar en mekanism som uppmuntrar till kommentarer och iakttagelser från icke-statliga miljöorganisationer och andra berörda organisationer.

44. Europaparlamentet föreslår att skattelättnader eller andra slags förmåner införs för de företag som med framgång bemödar sig om att förhindra miljöskador.

45. Europaparlamentet rekommenderar att det ska inrättas särskilda oberoende myndigheter med förvaltnings- och kontrollbefogenheter samt befogenheter att besluta om påföljder i enlighet med miljöansvarsdirektivet, inbegripet en möjlighet att begära ekonomisk säkerhet från potentiellt ansvariga parter, med hänsyn till enskilda potentiella förorenares särskilda situation, exempelvis i fråga om miljötillstånd.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att miljöansvarsdirektivet stöder ansträngningarna att nå målen i EU:s fågeldirektiv och habitatdirektiv på ett lämpligt sätt. Parlamentet insisterar på att de myndigheter som ansvarar för miljöinspektioner deltar i genomförandet och verkställigheten av lagstiftningen om ansvar för miljöskador.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att effektivisera utbildningsprogrammet om miljöansvarsdirektivets tillämpning i medlemsstaterna och att upprätta informationstjänster för verksamhetsutövare med information, hjälp och stöd till bedömning av risker och skador. Parlamentet föreslår dessutom att man tar i bruk vägledande dokument för att hjälpa medlemsstaterna att införliva lagstiftningen korrekt.

48. Europaparlamentet upprepar att i enlighet med miljöansvarsdirektivet har i personer som påverkas negativt av en miljöskada rätt att begära att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder. Parlamentet konstaterar också att unionslagstiftningen fastställer att EU-medborgare bör garanteras faktisk och tidsmässigt lämplig tillgång till rättslig prövning (artikel 9.3 i Århuskonventionen, artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och relevanta bestämmelser i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) och att kostnaderna för skador på miljön bör bäras av förorenaren (artikel 191 i EUF-fördraget). Parlamentet uppmanar följaktligen kommissionen att lägga fram ett lagstiftningsförslag om minimistandarder för att genomföra den del av Århuskonventionen som avser tillgång till rättslig prövning. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att införa mekanismer för kollektiv prövning vid brott mot EU:s miljölagstiftning.

Torsdagen den 26 oktober 2017

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, inom ramen för en översyn av miljöansvarsdirektivet, överväga huruvida medlemsstaterna bör åläggas en skyldighet att vartannat år lämna rapporter om tillämpningen av direktivet.

50. Europaparlamentet anser att straffrättsliga sanktioner är en annan viktig förebyggande åtgärd mot miljöskador, och konstaterar att direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser tyvärr inte har uppdaterats. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att utan dröjsmål se över direktivets tillämpningsområde så att det omfattar all gällande unionslagstiftning om miljöskydd.

o

o o

51. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.
